

Hans en Janet (op de voorgrond) en Wilma en Arthur de Leeuw: 'We hebben altijd gezegd dat ons bedrijf een van de eerste in deze regio zou zijn met een melkrobot'

Links: als gevolg van robotmelken blijven de koeien jaarrond binnen

aal vanuit Canada naar de RAI in Amsterdam om de eerste robot te bekijken.' Automatisering kon deze veehouder altijd al boeien. 'Ik denk dat het gewoon is omdat ik al met zoveel verschillende melksystemen heb moeten werken. Toen we begonnen, molken we nog met de hand, later met de melkmachine. De melkrobot leek een logische stap.' De keuze viel uiteindelijk op de VMS van DeLaval. 'Omdat er zo weinig van deze melksystemen geplaatst zijn in onze regio, moesten we rekening houden met het onderhoud. Het melksysteem wordt nu eens in de twee maanden gecontroleerd.' Nu de melkrobot bijna drie jaar actief is, zijn deze melkveehouders er alleen maar enthousiaster op geworden. 'Het werken met de robot heeft ontzettend veel veranderd', neemt Hans het woord over van zijn vader. 'Dit is een totaal andere levensstijl. Nu moeten we vooral toezicht houden op de koeien.' Ook op

naamste aandachtspunten zijn.' Zijn zoon Hans geeft de stieren Morty en Stormatic op als voorbeelden van de stierkeuze en hij valt zijn vader bij: 'De dieren lopen hier altijd op het harde beton. Harde en degelijke benen zijn het belangrijkste om het hier lang uit te houden. Duurzaamheid telt. Uiers vormen veel minder een probleem.'

Extra groei kostbaar

Met de Amerikaanse grens op een steenworp afstand lijken scenario's van groei voor de hand liggend. 'Amerika is veel meer dan Canada gericht op grootte, maar daar krijgen melkveehouders ook niet dezelfde prijs.' Groeien ligt in Canada dan weer moeilijker, gezien de hogere kostprijs. Of deze melkveehouderij in de toekomst de richting van extra groei op gaat, blijft voorlopig dus nog een open vraag. Dat ze hebben voorzien in ruimte voor groei, bewijst hij aan de hand van een leeg-

Intensief robotmelken in Canada

Arthur de Leeuw: 'Elk grassprietje dat groeit, hebben we nodig voor voer'

Een van de weinige automatische melksystemen in de Canadese provincie British Columbia staat bij de familie De Leeuw in Abbotsford.

Sinds drie jaar neemt de melkrobot de melkbeurten over, met goed gevolg. Arthur de Leeuw: 'De robot leek een logische stap.'

De rechte wegen van de centrale Fraservallei doorklievend, valt de rust en de ruimte in de Canadese provincie British Columbia meteen op. Een immens grote melktankwagen van Amerikaans formaat is het enige voertuig dat er op zaterdagmorgen op de weg te vinden is. De wegrees laat een grote stofwolk achter als hij het erf van de familie De Leeuw in Abbotsford verlaat. Het bedrijf van Arthur de Leeuw, inmiddels overgeleverd aan zoon Hans, ligt middenin een opeenvolging van percelen gras en maïs. Beide ruwvoertelken komen in deze regio zeer veel voor. Zowel het groeiseizoen als de grond-

soort stemt goed overeen met de Nederlandse en Vlaamse standaard. 'Hier heb je een makkelijk te bewerken zandleemgrond', stelt De Leeuw, die aangeeft dat dergelijke lichte grond bijna uitzonderlijk is. Aangezien hij het Nederlands nog steeds perfect beheerst en zich als gepensioneerde melkveehouder nog altijd sterk in de sector interesseert, voert Arthur het woord. Verderop staat een enorme schuur die bij nader inzien twee overdekte kuilen herbergt met een reusachtige voervoorraad. Overkapping van de kuilen is nodig voor een goede bewaring van het voer onder de barre weersomstandigheden van de winter.

'Het rantsoen bevat maïs, gras en granen. Het teeltplan is daardoor erg traditioneel.'

Duurzaamheid telt

Op de 23 hectare grond groeit ruim 9 hectare maïs en 11 hectare gras met een vrij intensieve bezetting van 56 melkkoeken. 'We zitten inderdaad krap in oppervlak', vertelt Arthur. De koeien blijven binnen. 'Weiden kan wel, maar dan lopen de koeien het perceel stuk, gaan ze meestal liggen en bevullen ze het gras, dat dan niet meer wordt opgegeten. En elk grassprietje dat groeit in deze weiden, hebben we nodig voor het voer.'

Economie en efficiënt produceren zijn de sleutelwoorden op dit Canadese melkveebedrijf. De keuze voor een melkrobot valt op in dat plaatje. 'Ik heb altijd gezegd dat ons bedrijf een van de eerste zou zijn.' Een opzet die tot nu toe slaagde: de familie De Leeuw is één van de twee bedrijven met een melkrobot in deze provincie. Arthur de Leeuw herinnert het zich nog goed: 'In 1989 was onze aandacht al getrokken door dit nieuwe melksysteem. Dat jaar gingen we speci-

het koeverkeer valt niets aan te merken. 'Het loopt gewoon goed. Als snoepje krijgen de koeien in de robot wat krachtvoer. Dat is een prima lokmiddel.' De overgang naar automatisch melken verliep vlot, zo vervolgden vader en zoon De Leeuw. 'Slechts één koe had moeite met de aanpassing', zegt Arthur. Het fokdoel afstemmen op de robot was niet nodig. 'Wij willen gewoon goede koeien fokken. Dat betekent voor ons dat benen, klauwen en melkvererving de voor-

staand lokaal, groot genoeg om een tweede robot te plaatsen en bovendien prima afgestemd op het bestaande koeverkeer. 'De mogelijkheid bestaat om uit te breiden, maar dat is op dit ogenblik erg duur. Zeker wanneer je die groei met de robot wilt realiseren. Willen we het bedrijf uitbouwen, dan moeten we in één klap zestig melkkoeien meer melken.'

Annelies Debergh

